

MEGJÖTTÜNK

SZEGED
VARGA ÁRPÁD
 December 6., 14 óra 50 perc,
 2760 g. Sz.: Sere Csilla és Varga
 Ferenc (Jánoshalma).
PÁSKA ZSOMBOR
 December 5., 18 óra 29 perc,
 4030 g. Sz.: Kovács Linda Kata és
 Páska Gábor (Vásárhely).
PAPP BARBARA SZTELLA
 December 4., 21 óra 40 perc,
 3550 g. Sz.: Tóth Bernadett és
 Papp Béla (Mórahalom).
KÉKES-SZABÓ DEMETRIA
 December 6., 12 óra 10 perc, 3350
 g. Sz.: Zsoldos Margit Éva és Ké-
 kes-Szabó Norbert (Szatymaz).
ERDŐS DORKA
 December 6., 23 óra 35 perc,
 3130 g. Sz.: Kálló Csilla Mária és
 Erdős Tibor (Szank).
VIKOR ZSOMBOR
 December 6., 23 óra 55 perc,
 3190 g. Sz.: Budai Henriett Anna
 és Vikor Gábor (Szeged-Tápé).
DEÁKY TAMÁS
 December 7., 3 óra 34 perc, 3730
 g. Sz.: Mészáros Erika és Deáky Ti-
 bor (Szeged).
MARÓTI BOLDIZSÁR GERGELY
 Dec. 7., 2 óra, 4200 g. Sz.: Balogh Ju-
 dit és dr. Maróti Gergely (Szeged).
SZAMKÓ NÁNDOR ADRIÁN
 December 7., 4 óra 45 perc, 4080
 g. Sz.: Zalai Márta és Szamkó Sza-
 bolcs (Szeged).
TÓTH OLIVÉR
 December 7., 5 óra 40 perc, 3180
 g. Sz.: Kajuha Éva és Tóth László
 (Szeged).
RÉDAI NORINA LUCA
 December 7., 9 óra 20 perc, 3180
 g. Sz.: Köteles Violetta Mónika és
 Réda Roland (Makó).
SZÉLL DOMINIK
 December 7., 15 óra 55 perc, 3480
 g. Sz.: Tóth Nikolett és Széll Zsolt
 (Szeged).
UJHELYI BENEDEGÚZ
 December 8., 4 óra 25 perc, 3400
 g. Sz.: Bús Alexandra és Ujhelyi
 Roland (Szeged).
TÓTH GERGELY
 December 8., 18 óra 45 perc,
 2740 g. Sz.: Varga Györgyi és Tóth
 László (Zsombó).
MAKÓ
BALÁZS LEVENTE
 December 6., 21 óra 35 perc,
 3360 g. Sz.: Árvai Renáta és Ba-
 lázs László (Maroslele).
SZENTES
BENCSIK IZABELLA
 December 8., 12 óra 45 perc,
 3540 g. Sz.: Sebestyén Éva és
 Bencsik Péter (Csongrád).
NYÁRI CSABA
 December 8., 19 óra 58 perc,
 3210 g. Sz.: Duma Enikő és Nyári
 Norbert Tibor (Mezőkovácsháza).
SZEMERÉDI ÁRON
 December 9., 2 óra 35 perc, 2890
 g. Sz.: Virág Rozália Anna és Sze-
 merédi Zoltán (Kiskunfélegyháza).
GRATULÁLUNK!

E-MAIL

Államosítják a megtakarítást?!

Politikai vihar dúl a magánnyugdíjpénztárak körül. Mindkét oldal sorolja vélt vagy valós igazát. Vajon kinek van igaza? Szakisme-
 ret hiányában nehéz véleményt mondani, de a témával kapcsolatos kérdőjeleket nem észrevenni lehetetlen. Kezdjük azzal, hogy év elején a kevés konkrét választási ígéret között a magánnyugdíjpénztárak megvédése szerepelt. Vajon miért teszi a hatalom az ellenkezőjét? 12 éve léteznek a kötelező magánnyugdíjpénztárak. Lehetséges, hogy a kormány a kezdetekkor hatalmon, majd nyolc évig el-
 lenzékben nem vette észre azokat a most oly hangosan emlegetett hibákat? Úgy tűnik, ez volt az egyetlen kivétel, ami fölött elsiklottak, hiszen a kákán is megtalálták a csomót. Eltözsdezték a megtakarításokat, állítja a hatalom. Akkor a semmit kívánják állami kezelésbe telerelni? Magasak a költségek, veszteségesek a pénztárak, hangoztatják. Mi-
 lyen nem létező hozamokat terveznek megadóztatni?

Nem biztonságos a magánpénztári megtakarítás. Lehet, de az élet számos területére igaz, hogy a több lábón (pilléren) állás biztonságosabb. Ez lenne a kivétel? Választási lehetőséget kínálnak a pénztártagoknak. Választási lehetőség-e, ha kilátásba helyezik, aki marad, az igényjogosultságát a mintegy 70 százalékos állami részre elveszti? Választható-e valami, ha az egyik (ez esetben a maradás) lehetőségére adandó óhaj kinyilvánítása eleve megvalósíthatatlan? Hitelesen nyilatkozik-e az a gazdasági miniszter, aki maga is (valószínűsíthetően önkéntesen) tagja a vitatott magán-nyugdíjpénztári rendszernek? Hogyan féltheti hitelesen az elnöki szóvivő a „zemberek” megtakarításait, amikor magánvagyonából 15 millió forint biztosítási kötvényekbe van fektetve? Ezek és még számos kérdés arra utal, hogy valami nincs rendben. A kormány 2700–3000 milliárdos megtakarítást akar „államosítani” (az első tervezett lépés még 14 havi befizetés állami

kasszába tereléséről szólt, kárta-
 lanítással). A megtakarítással a hatalom a személyi jövedelemadó módosítása kapcsán keletkező bevételkiesést akarja pótolni. Kik az új adótörvények elsődleges haszonélvezői? A magas jövedelműek, például a törvényhozók és a hozzájuk közel állók. Tehát a megtakarítások közvetve és törvényesen a „zemberek” zsebéből az „új oligarchák” zsebébe vándorol. Egyszerű és követhető folyamat. Persze ki kell mondani, rendjén van ez, mert mi, balga választók felhatalmazást adtunk nekik. Vagy mégsem, vagy erre már nem? És hogy 10–20–30 év múlva milyen értéke lesz a nyugdíjaknak? Kit érdekel? Akik most a törvényeket hozzák, azokat aligha. A hárommillió pénztártagot, és azok felmenőit, illetve utódait, azaz az ország csaknem valamennyi polgárát annál inkább. Széll István nyugdíjas, Sándorfalva

Az egészségügyi intézmény neve

Szabó Gyula észrevételére szeretnék reagálni, amely a november 26-i számban jelent meg. Ne bántssuk a szokásokat, pláne úgy, hogy félre akarjuk tájékoztatni az újság olvasóit a hiányos ismereteinkkel. A kérdéses egészségügyi intézmény elég régóta a Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Klinikai Központ kezelésében áll, ahhoz tartozik, különböző részlegeinek (pl. sebészet, belgyógyászat, szemészet stb.) orvosai próbálják meg kezelni lelkiismeretesen a betegeket. Egyébként sem érdekli az utazókat, a betegeket, hogy a tömeg-

közlekedési eszközökön milyen néven nevezik az intézményt, ahová gyógyulást remélve betérnek – inkább a megálló helye. Sokkal többen utaznak a közlekedési járműveken nemcsak ebbe az intézménybe, hanem a közelebi bevásárlóközpontba, s az oktatási intézményekbe is. Mivel ez az intézmény nemcsak a Szegeden lakók, hanem a régió lakóinak igényeit is kielégíti, és a köztudatban ezen a néven vált ismertté, egyáltalán nem lenne célszerű a tömegközlekedési eszközökön a tájékoztatást ebben és más esetekben sem (pl. cipőgyári megálló) megváltoztatni.

Más utca- és térneveket is meg akartak anno változtatni (pl. Mars tér, Szentháromság, s sorolhatnám, csak ezek a legismertebbek), és a szokásoknak megfelelően nem sikerült (a helyi lakosok ellenállása miatt, mert nem voltak hajlandók az új elnevezést elfogadni), de volt több utca is a belvárosban, amely visszakapta eredeti, régi, megszokott nevét. Ezért nem kell bántani a szokásokat! De vannak nálam okosabbak is ez ügyben. Zámbo István, Szeged

KÖSZÖNET

KÖSZÖNET A TÚZOLTÓSÁGNAK!
 Az elmúlt hetek kiadós esőzései miatt előntötte Kiskundorozsma-Subasán a Maty-parti út 33. szám alatti kiskert pincéjét a talajvíz. A zöldségek, gyümölcsök, a télire eltett befőttek víz alá kerültek – írta e-mailben Zsótér József. Végső kétségbeesésükben fordultak a tűzoltósághoz. A december 5-én szolgálatban lévő Veszelka László vezette csapat

azonnal segítségükre sietett, kiszivattyúzta a vizet, és segítettek a család értékeit is kimenteni. A család ezúton szeretné kifejezni hálás köszönetét mindannyiuknak áldozatos munkájukért.

ADVENTI KOSZORÚ
 Az SZTE ÁOK Idegsebészeti Klinika szeretné megköszönni a Szegedi Paloma Virágüzleteknek és

Buresch Györgyinek, hogy az idegsebészeti klinika részére felajánlottak két adventi koszorút. Ezúton kívánnak mindenkinek áldott, békés ünnepeket!

MEGTALÁLTÁK A TÁSKÁT
 Lázár Mihály szegedi olvasónk nagyon hálás, amiért a szegedi a Kálvária sugárúti ABC-ben megtalálták a táskáját, amit utána is vittek. Köszöni szépen.

ELVESZETT

PÉNZTÁRCA
 Mártáné Lőrinc Veronika, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat dél-alföldi régiójának csoportvezetője jelezte: az egyik vendégük, aki az adományáért ment be hozzájuk, ott felejtette a pénztárcáját az irodában. Arra kéri a tárca tulajdonosát, hogy 62/435-919-es számon érdeklődjön.

FÜLBEVALÓ
 Olvasónk december 2-án, fél 8 és 10 óra között a Retek utca–Bite Pál utca–Szamos utca környékén elveszítette fél pár, franciakapcsos arany fülbevalóját. A megtaláló hívja a 20/220-7171-es vagy 62/486-195-ös számot.

KARKÖTŐ
 A 20/555-2065-ös számról telefonáló olvasónk Mikulás napján, december 6-án veszítette el arany karkötőjét Szegeden, a 16-os buszon. A becsületes megtaláló jelentkezését a megadott telefonszámon várja.

Angyalok

A fotón látható angyalkákat olvasónk készítette kartonpapírból, csomagolópapírból, pingponglabdából és angyalhajból. Már három éve kerülnek elő adventkor, szép és tartós dekorációk. Az alkotás címe: Angyalok a mennyország lépcsőjén. Az angyalkák feje levehető, a testükbe lehet rakni a meglepetéseket. FOTÓ: LOSONCZI ERIKA

POSTABONTÁS

Vőneki Gyula emlékére

Meghalt Vőneki Gyula, egy volt iskola volt igazgatója, akit mi leg-
 többször Főnöknek hívtuk, pedig nem is főnök, hanem barát volt. 1965-től tanított mérnöktanárként a József Attila sugárúti „többnevű” középiskolában, s 1975-től 1994-ig, nyugdíjazásáig igazgató is volt. Most elment, temetjük, pedig szeretnénk volna, ha még sokáig beszélgethetünk a régi időről. Nekünk, tanároknak ugyanúgy élmény volt vele anekdotázni, mint több száz diákjának. Tanított tizenéveseket és felnőtteket szakmája szépségére. A textilipar nagymestere volt, s ennek az iparnak a hanyatlását túlélte. S tanított minket is összetartozásra, szeretetre és barátságra. Szívesen emlékszünk a közös kirándulásokra, együtt ünnepelt névnapokra, a félévi és év végi buliakra, a szalagavató bálokra. Emlékeznek a diákok is a technológiaórákra. Hatalmas elégtelene-
 ket tudott írni a naplóba, de min-

dig maradt hely a közepesekre is, hogy a bitang, nem mindig tanuló diák is kapjon esélyt, s ne kelljen javítóvizsgázni. Tekintélyt parancsolt már a megjelenésével is, mégsem azért marad meg mindannyiunk emlékezetében, hanem azért, mert jó ember volt. Mint főnök szeretett vitatkozni, de lehetett vele akár veszekedni is. Egyenrangúnak éreztettük magunkat, mert az ajtaja mindig nyitva állt, s minden problémánk megoldására mindig készen állt. Ismert minket, tudta, kinek mikor mi fájt. Ha kellett egy kis segítség, nem azt kérdezte, hogy mire és meddig, hanem csak azt, hogy mennyit. Nagy szíve volt, de az a nagy szív elfáradt. Családjának nagy vesztesége és bánata után a mi veszteségünk és bánatunk következik, mert szeretnénk, Gyula, nyugodj békében. Kollégáid és barátaid nevében: **Berényi Károlyné**

Utcára vonulnak?

Badényi István Utcára vonul? címmel megjelent olvasói leveléhez szeretnék néhány gondolatot fűzni. Az ön által leírt békés demonstráció (amit az MSZP-nek tanulnia kéne a Fidesztől):
 – egyenlő a mások által szervezett rendezvények szétzilálásával kereplőkkel, sípokkal, tojásdobással és egyéb rendzavarásokkal,
 – egyenlő a tévészékház felgyújtásával, Molotov-koktélok dobálásával,
 – egyenlő az autók és egyéb tárgyak felgyújtásával, illetve rongálásával.
 De a hitelességgel is vannak problémák, úgy gondolom azonban, önt ez egyáltalán nem zavarja. Néhány példa:

– a hitelminősítők 2008–2009-ben hitelesek, 2010-ben hiteltelenek (Matolcsy, Kósa),
 – a szakszervezeti tüntetések 2008–2009-ben hitelesek, 2010-ben hiteltelenek (Sziijártó),
 – a költségvetési tanács 2009-ben hiteles, 2010-ben hitel-
 telen,
 – az Alkotmánybíróság 2009-ig hiteles, 2010-ben hitel-
 telen. Sajnos folytathatnám még sokáig a sort, de gondolom, már ez is elég. Van egy javaslatom: talán több helyről kellene beszereznie az információkat (nem csak a pártközpontról), akkor talán hitelesebb lenne ön is. **Éder Róbert**

SMS

20/371-4522:
 • Badényi István levelére: a nyugdíjak alsó és felső összege közötti hússzoros (!) különbség a százalékos emelés következtében fellépő további növekedést állapítana meg. A szerzett jog a magas összegű nyugdíjra akkor sem csor-

bulna, ha a százalékos emelés helyett azonos összegű (például 5000 forintos) emelést kapna minden érintett. A nyugdíjazáskor megállapított ellátás összege már elismeri a végzett munka értékét, amelyen a mindenképp azonos összegű emelés sem változtatna.

Felhők

A képeket Csölyospáloson, a nagyszüleimnél készítette olvasónk, amikor a lenyugvó nap megvilágította a felhőket, amelyek egy repülő madarat formáznak. FOTÓ: CZÁKÓ ANNA